

Raamatullinen näkökulma koronaviruskriisiin

[A Biblical Perspective on Dealing with the Coronavirus Crisis](#)

David R. Reagan, Lamb & Lion Ministries, uutiskirje 25.3.2020, suom. HM

Clive Staples Lewisia (1898-1963) pidetään yhtenä suurimmista kristillisen uskon puolustajista 1900-luvulla. Kerrottakoon niille, jotka eivät ehkä häntä tunne, että hän syntyi Pohjois-Irlannissa ja hänestä tuli keskiaikaisen englannin kielen kirjallisuuden professori, ensin Oxfordin yliopistossa (1925-1954) ja myöhemmin Cambridgen yliopistossa (1954-1963). [Tunnetaan Suomessa ehkä parhaiten Narnia-kirjasarjastaan.]

Hän omisti elämänsä Kristukselle 32-vuotiaana, ja kirjoitti monia oivaltavia ja innostavia kirjoja kristinuskosta. Niihin kuului joitain, joista on tullut kristillisiä klassikoita, kuten *The Problem of Pain* (1940), *The Screwtape Letters* (1942), *The Chronicles of Narnia* (1950-1956) ja *Mere Christianity* (1952).

Vuonna 1948 hän julkaisi esseen aiheesta *Elämää atomiajalla*. Vaikka se on kirjoitettu 72 vuotta sitten, se liittyy olennaisesti koronaviruspandemiaan, jota tässä käsittelemme. Kun luet alla olevaa otetta, laita vain ”koronavirus” sanan ”atomipommi” tilalle.

C. S. Lewisin essee

”Jotenkin ajattelemme liian paljon atomipommia: ’Kuinka meidän tulee elää atomikaudella?’ Minulla on kiusaus vastata: ’Miksi – kuten olisit asunut 1500-luvulla, kun rutto vieraili Lontoossa melkein joka vuosi, tai niin kuin olisit asunut viikinkikaudella, jolloin Skandinavian hyökkääjät saattoivat nousta maihin ja leikata kurkkusi auki jonain iltana; tai koska elät jo syövän, syfiliksen, halvauksien, ilmahyökkäysten, rautatie- ja moottorionnettomuuksien aikakaudella.’

”Toisin sanoen, älä salli meidän aloittaa liioittelemaan tilanteen uutuutta. Usko minua, arvoisa herra tai rouva – sinä ja kaikki, joita rakastat, tuomittiin jo kuolemaan ennen atomipommin keksimistä: ja varsin suuren osan meistä oli tarkoitus kuolla epämiellyttävillä tavoilla. Meillä oli kuitenkin yksi erittäin suuri etu esivanhempiemme suhteen – nukutusaine, ja meillä on se edelleenkin. On täysin naurettavaa valittaa ja näyttää tyytymättömältä siitä, että tutkijat ovat lisänneet maailmalle vielä yhden mahdollisuuden tuskalliseen ja ennenaikaiseen kuolemaan, joka jo nostaa pystyyn tällaisia mahdollisuuksia ja jossa kuolema itsessään ei ollut ollenkaan mahdollisuus, vaan varmuus.”

”Tämä on ensimmäinen asia, joka on tehtävä: ensin meidän on kokoonnuttava yhteen. Jos me kaikki tuhoudumme atomipommin takia, löytäköön se pommi meidät tekemästä järkeviä ja inhimillisiä asioita – rukoileminen, työskentely, opettaminen, lukeminen, musiikin kuuntelu, lasten uiminen, tenniksen pelaaminen, juttelu ystävillemme mukin tai tikanheiton äärellä – ei painautuneena toisiimme kuin pelästyneet lampaat ajattelemassa pommeja. Ne saattavat rikkoa kehomme (mikrobit voivat tehdä sen), mutta niiden ei tarvitse hallita ajatuksiamme.”

Johtopäätökset

Raamattu sanoo, että yksi syy Jeesuksen tuloon tänne maan päälle oli vapauttaa ihmiset elinikäisestä kuoleman pelon orjuudesta (Hepr. 2:15). Niiden meistä, jotka uskomme Jeesukseen Herranamme ja Vapahtajanamme, pitäisi elää ja kulkea siinä vapaudessa.

Meidän pitäisi elää luottamuksessa eikä pelossa, koska meillä on toivo – lupaus elää ikuisesti uudessa, kirkastetussa ruumiissa uudessa Jerusalemissa, uudessa maassa (Ilm. 21:1-7).

Joten, kun ihmiset paniikissa kamppailevat keskenään kaupoissa ostaakseen wc-paperia ja säilykkeitä, meidän pitäisi olla suolana ja valona ilmaisemassa rauhaa ja tyyneyttä keskellä kaaosta. Näin toimimalla ihmiset voivat kysyä, miksi me käyttäydymme niin tynesti, antaen meille mahdollisuuden kertoa hyvää sanomaa, evankeliumia.

Vielä yksi ajatus: jos arvelet, että nyt on paha paniikki, se ei ole mitään verrattuna siihen, millainen massapaniikki tulee olemaan seurakunnan tempauksen jälkeen.